

megtartani. Ezért a jövődőért nemcsak a politikai, gazdasági, jogi "felelősöké" a kötelesség, hanem mindnyájunké, hisz nem csak a jelenünk boldogságáról, de gyermekeinkéről, egyházunkról, anyanyelvünkéről és a világeről is szó van. Légy sója, világossága, apostola és követe ennek a békés és boldog jövődőnek, a múltunk után a jövődőért. Ámen.

Kovács István

LEGYEN MEGBECSÜLT A HÁZASSÁG!

Zsid 13,4/a

Megírta már az ókori költő is: "Szélről szól a hajós, ha beszél". Az ember arról, ami foglalkoztatja, amivel korának embereként elkerülhetetlen szembe kell néznie. Nem kivétel a lelkész sem, ha benne él korában és gyülekezetében. Hivatása, küldetése szempontjából is fontos, hogy az evangélium fényével hasítsa utat a bonyolult világ és élet szövevényes sűrűjében. Ezért nem lep meg senkit talán, ha ezen a vasárnapon a házasságról fogunk beszélni. Az elmúlt napon egyházi megáldásban részesítettük egy fiatal pár frigyét, s az ifjú házások itt vannak közöttünk; a gyülekezetnek pedig nagyon sok tagja egyenesen a lakodalomból érkezett ide... Különben, a házasságról és a családról szólni - mindig időszerű.

Bevallom mindjárt kezdetben, hogy ha befolyásolni hagynám magam a házasságról hallható általános, köznapi vélemények által, akkor enyhén megütözve kissé furcsán néznék minden házasságot kötő fiatalra. Aztán megkérdézném: jól meggondoltátok? Nem halljátok, hogy válságban van a "hagyományos" házasság és család? Hisz úton-útfélen szinte egyebet sem hallani... Hát nem látjátok, hogy - sajnálatos módon - sokasodnak az esetek, amelyek nem a házasság élet örömeiről, létünket kiteljesítő boldogságáról tanúskodnak, hanem - ellenkezőleg - szétzilálódo családok "pokláról", tragédiákba torkolló emberi sorsokról vallanak? S az ilyen esetek és példák nyomán csoda-e, ha azt tapasztaljuk, hogy sokan nem becsülik a házasságot? Csoda-e, hogy sok csalódott, kiábrándult ember - férfiak és nők egyaránt - keserű cinizmussal nyilatkoznak a házasságról, vagy a legjobb esetben lemondóan legyintve ítélkeznek: "Ritka a boldog házasság!" - Kedves fiatalok, házasulandók, hogyan mertek hát mégis vállalkozni rá?

Mondom, talán ilyesmiket kérdeznék a házasságra lépőktől, ha hagynám magam befolyásolni a manapság elég gyakran hallható, talán korszerűtlen tükröző véleményektől. Tekintve azonban, hogy saját tapasztalatból is tudom: jó házasságok és boldog házastársak igenis vannak - és Istennek hála, szép számmal vannak, nem kérdezek ilyesmiket. Sőt e máris biztató tapasztalás birtokában, mint keresztény ember, hitem szemszögéből is megközelítem ezt a kérdést. Meggyőződésem, hogy a házasság nem csak nagyon komoly dolog, életünknek a legtöbbször sorsdöntő fontosságú tényezője, de - igen jó dolog is. Hiszem azt, hogy a házasság benne van Isten akaratában; a házasság: Isten ajándéka. A legszívesebben így is nevezem. És - ha jelképesen is - hiszem annak a szép mesének az igazát, amely szerint Isten valamikor fél szívvel alkotta meg az embert, szívének másik felét pedig egy ellenkező nemű emberi lény kebelében rejtette el. Teljes, szép és boldog csak akkor lehet az életünk, ha megtaláljuk és megbecsüljük "szívünk párját"...

Házasodni tehát jó; a házasság igen jó dolog, Isten ajándéka, amellyel boldog-gá kívánja tenni gyermekét, az embert. Ezt a hitemet erősíti a Szentírás, a próféták, az apostolok és mindenek előtt Jézus tanítása is. Amikor a férfiúról és a nőről, a házasságról és vallásról faggatták ellenségei, Jézus így válaszolt: "Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket? Majd így folytatta: Ezért hagyja el a férfi atyját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy hogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza. (Mt 19,4-6). Ennek a meggyőződésnek ad hangot Pál apostol is, amidőn figyelmeztet: "Legyen a házasság megbecsült mindenki előtt...!"

Igen, mert ha megbecsüljük Isten ajándékát, a házasságot, abból teljes, szép és boldog élet fakad.

Mindezek alapján mélységesen egyetértek a kortárs íróval Fekete Gyulával, midőn így ír: "Ritka a boldog házasság - vallják sokan, s ez a sommás ítélet hazug, káros, félrevezető. Talán épp a legfontosabbat leplezi el. Minthogy minden házasság boldog! Igenis, minden normális házasság boldog - az első hetekben, az első hónapokban, az első években. Eszerint a házasságban nem a boldogság megléte a lényegi kérdés. Hanem a tartósítása".

Kedves Testvéreim! Ajándékba kapunk tehát valamit, ami jó, amivel Isten boldoggá akar tenni. Ha nem vesszük eléggé komolyan és felelősen az atyai szeretetből fakadó ajándékot, ha nem becsüljük meg a házasságot, akkor elrontjuk édenkerti boldogságunk. Elrontjuk, mint a gyermek az ajándékba kapott játékot. Sajnos, elrontani, tönkretenni mindig is könnyebb valamit, mint megbecsülni, megtartani és fölvirágoztatni...

Ha a házasság lényegi kérdése tehát "a boldogság tartósítása", akkor a kérdésre kell keresnünk a választ: hogyan? Egyszerű szemléltető történettel válaszolok: "Fiatal pár jelentkezik esküvőre. Az öreg lelkész elnézi őket szeretettel, aztán megkérdezi: Boldog akarsz lenni, fiam? - Igen, nagyon! - És te, leányom? - Természetesen, én is! - Akkor ne kössetek házasságot! Midőn a fiatalok igen meglepetten néztek az idős lekipásztorra, aki így folytatta: Csak akkor, ha mindketten a másikat akarjátok boldoggá tenni. Az a legboldogabb házasság, ahol a másik boldogságát keresik". (Dr. Gyökössy Endre)

Csakis így válik érthetővé - és megélhetővé -, hogy: "A jó házasságban a házaspár mindennap újra érzi, hogy tartoznak egymásnak, még hozzá napról-napra nő a tartozásuk, mindig többel tartoznak egymásnak. Ez a világon az egyetlen boldogságos eladósodás". (Fekete Gyula) Ez az egyetlen boldogságos eladósodás: a szeretetben való eladósodás. Mert hiszen erről van szó. S ha eddig nem szóltunk róla, akkor most meg kell tenni, mert ez az, amit - a házasság megbecsülése rendjén - nem lehet megkerülni.

Nyugtalan, változó világunkban egyre inkább megnő a keresztény házasság - és család megőrző és megtartó szerepe. Ezért mi, a házastárs és a család boldogságát szolgáló szeretetet, "az egyetlen boldogságos eladósodást" ajánljuk mindazoknak, akik a házaselet útjain járnak akkor is, ha most indulnak, akkor is, ha régóta járják a közössé lett élet útját, hogy megbecsült legyen a házasság mindenki előtt! Belőle pedig Isten akarata szerinti élet, boldogság és áldás fakadjon mindannyiunk számára. Amen.

ESZMÉK, GONDOLATOK

Isten rajtad: végtelen könny; Isten benned: végtelen mosoly. *(Weöres Sándor)*

S mikor völgyünkre tört az áradat/ s már hegy se volt, mely mentő csúccsal
intsen,/ egyetlen kőszikla megmaradt,/ egyetlen tornyos sziklaszál: az Isten./ *(Áprily
Lajos)*

Láttam, Uram, a hegyeidet/ s olyan kicsike vagyok én./ Szeretnék nagy
lenni, hozzád hasonló,/ hogy küszöbödre ülhessek, Uram./ *(József Attila)*

Aki önmagát keresi/ Istenre talál/ Aki az Istent keresi:/ Önmagára lel./
(Habán Mihály)

Köszönöm, hogy megteremtettél,/ Ó, Szeretet, és idetettél,/ Hogy csillagok,
ködök, hegyek/ között ember legyek./ *(Vas István)*

A Biblia legdrágább kincsem, nélküle szerencsétlennek érezném magam.
(Kant Immanuel)

Mert emberibb a szellem, mint a test; és a művelődés is inkább lényege az
emberiség fogalmának, mint a javak. Töltse bé hát mindenki és töltsék bé a
nemzetek is a szellem törvényeit, amelyek az igazság, a jog és a tudás. S legfő-
képpen az erkölcs!... Taníts mindenkit erre, hogy jobb lehessen a világ. *(Tamási
Áron)*

A hominizáció úgy ment végbe az evolúcióban, hogy örökül hagyta a
humanizáció egyetemes feladatát. *(Teilhard de Chardin)*

Gyenge vagyok, de mégsem gyáva,/ Félénk vagyok, - de nem szelíd./ Sértett
vagyok, ki megbocsátja/ Korának, hogy nem emberíbb. *(Horváth Imre)*

Nagy emberek azért vannak, hogy legyenek még nagyobbak. *(Emerson)*

Elérhetetlen marad valami,/ valami mindig elérhetetlen marad,/ de egyre
ismerősebb az út odáig; mert mindig újrakezdjük, mert mindig újrakezdjük, és
egyre otthonosabb a táj;/ térképe testünkre rajzolódik./ A titkok titka ez; az
újrakezdés. *(Szilágyi Domokos)*